

Mees ütles: Kesk sellepäraast riidu teeb, sellel on vist maail ennam meelt kui pääs. Need asjad ei maissa paremat kui sõnnikusse visata. Mõõtslik ei hakaks nende ülesvõtmise päraast maha kumardama. On teil teine tahtmine, siis tehke nõnda: üks wõtab fubara, teine wiisud, kolmas kepi. Igamees saab se läbi isa pärandusest osa, ja tuli on lõpetud.

"Ei lähää korda, ei lähää korda," lisendasid ärjas-põlvelased kolmel pillil. "Neid asju ei tohi ühest äralahutada, muidu laub salarammu seest ära. Asjad peavad ühte jäätma, nii oli kadund isa tahtmine."

Nob, siis ei ole jagamist tarvis, ütles mees. Üks wõtko päranduse, teised pühkigo suud puhtaaks.

Pitemalt asjalugu järelkuulates sai mees teada, kuda warapärijad isa tahtmisi mööda, kord korralt fallid asju piddid pruukima; aga juba esimesel pääval tahtis igaüks mahajäänud warandust endale. Aga salalugu, mis meestele warandust fallist tegi, oli se, et igalühel näuta asjal suur imewõim sees elas. Kesk näuta fubara pähä pani, nägi kõik, mis laial maailmas sündis. Ei mite üttones seda, mis muu rahvas ligidalt ka silmaga wõis näha, waid mõnda muid, mis teistele nägemata jäiwad. Jah, fubara mees nägi teiste salamad mõtedgi südame põhjas, kui oleksid nad klaas kapis seisnud. Pani fubara mees wiisud jalga ja ütles: Ma tahab Turgimaale minna, siis oli ta Turgis. Nimetas ta Saksa ehk Pohlamaa nime, silmapilgul oli ta seal. Ma usun,

kui wiisukandja suu ehl ebatähe nime oma leele körke oleks idsnud, siis oleks ta nisama rutust senna jõudnud. Ühte lembet unustasin ütelda. Soovi ja pidi üteldes pahemat jalga maast idstma, ei mite paremat. Wõtis fubara ja wiisude kandja kepi käte ja lõi sellega korra tuuledhku, siis sulas kõik weeks mis ta ees seisis, kas sõber ehl waenlane, mees wai naene. Kaljud, mäed ja kurjad waimud läksid imekepi lõögil pihult ja purult, sest wemmal oli walusam kui piisse nool! — Seletuse lõpetusel ütles ärjapõlives laste wannem wend: "Nüüd wõite selgest näha, et neid fallid asju ühest äralahutada ei tohi, waid meie peame isa täsu järel neid kordamööda tarvitama, üks ühel, teine teisel pääval.

Lugu on naisakam kui naisakaas, ütles mees, kui ma teie jutu tohiksin uskuda. Pean ma teile päranduse jagamisel töusnud tuli lõpetama ja teid iiseleks lis lepitama, siis on esitels tarvis, lugu läbi katsuma. Mina pean oma silmaga nägema, kas kep, wiisud ja fubaralot teie sõna õheks teewad. Siis vast wõin ma teile digust mõista.

"Ratsu kui tahad," hüüdsid ärjapõlvelased. "Aga ole liire katsumisel. Täna peetakse Kuuramaal parajalt wäga uhleid pulme; kõik meie sugulased ja söbrad on seal koos. Seepse oli, mis meile tuli figitas. Igaüks ihaldas pulma minna, sedagi ei tahnnud koos jäädä."

Mees wõtis nüüd wana fubaraloti katsels käte,